

Maija vidū vairākas sardžu un darba vīru vienības, kā arī Memingenas un Grafenašavas latviešu nomētnes apmeklēja Augustdorfā nesen dibinātās latviešu teātra trupas ansamblis ar raibu programmu. Trupas vadītāja Marianna Zīle šai braucienā vēlējās noskaidrot uz vietas izrāžu apstākļus un skatītāju intereses, kas noderēs organizējot nākotnē ne vairas raibas programmas, bet teātra izrāžu vakarus. Šai pirmajā izmēģinājuma braucienā skatītāju domas dalījās tāpat kā bija dalīta programma: par pirmo pusī ar patriotiskās un jūtu lirikas skandējumiem Mariannas Zīles izpildījumā atsauksmes labas; par programmas beigu daļu ar fejetoniem kas turklāt pa daļai ņemti no mūsu periodikas gluži seniem laikiem, atsauksmes negatīvas. Visi lēcina, ka ansamblis atrodas ļoti lielu grūtību priekšā. Trīmdinieku vairums gar izceļojis, bet palicējos palikušas tā pašas, labās tradīcijās izauklētās prasības — redzēt vērtīgu teātra izrādi. Pievienojoties šim viedoklim ir jāatzīst, ka mūsu konservātīvisms tikai ar pūlēm atļaus izlauzt ceļu uz citu skatuves žanru populārizēšanu, arī tad, ja snieguni būtu visai aug-

stas kvalitātes. Palicējiem Vācijā, no otras puses, jāapzinās, ka Mērbekas vai Eslingenas teātra atjaunošana vairis nav iespējama, jo trūkst mākslinieku un līdzekļu. Jauna ansambla rašanās iespējama tikai ar jaunu teātra entuziastu audzināšanu un pašai izlīdzību, ieskaitot arī neveiksmes, kādas ir katrā darbā. Te trīmdiniekiem jānāk pašiem palīgā — ar padomu, atsaucību un kritiku, kas neiznīcina. Vai arī uz visiem laikiem jāaprok cerības kādreiz piezīvot Vācijā latviešu teātra izrādes. K.